

Lu

Tematy kompleksowe w miesiącu lutym:

1. *Baśnie, bajki, bajeczki.*
2. *Muzyka wokół nas.*
3. *Nie jesteśmy sami w kosmosie.*
4. *Projekt „Pieniądze”*

Dziecko:

- **Zna pojęcia związane z teatrem: scena, scenografia, aktor, rekwizyty, reżyser, rola;**
- **Odgrywa rolę w zabawach parateatralnych; posługuje się mową, gestem, ruchem;**
- **Wyodrębnia ze słów głoski: w nagłosie, wygłosie, śródgłosie;**
- **Odczytuje sylaby i wyrazy o podobnej budowie fonetycznej;**
- **Rozpoznaje i nazywa litery: g, w, p;**
- **Wykorzystuje orientację przestrzenną w grach i zabawach ruchowych;**
- **Potrafi posługiwać się, w celowo stworzonych sytuacjach, liczebnikami w aspektach kardynalnym i porządkowym;**
- **Rozpoznaje nazwy różnych instrumentów wykorzystywanych przez muzyków filharmonii wykonujących koncert dla dzieci w przedszkolu.**
- **Zna instrumenty perkusyjne: kołatki, grzechotki, bębenka, trójkąta, talerzy, drewnienek, oraz sposobu gry na nich;**
- **Zna cyfr: 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 i znaki: <, >, = potrafi je zastosować w sytuacjach zadaniowych.**
- **Zna wartości monet i banknotów (np. 1 zł, 2 zł, 5 zł, i 10 zł); właściwie operuje nimi w zabawie;**
- **Zna ciekawostki na temat Ziemi i wszechświata**
- **Zna nazwy wybranych planet Układu Słonecznego, np.: Wenus, Merkury, Mars**
- **Zna nazwy zawodów związanych z kosmosem – kosmonauty,**

Wiersza I. R. Salach Chopin.

**Niedaleko Warszawy –
miasteczko.**

**To miasteczko leży –
nad rzeczką.**

**A rzeczka to mała –
Utrata.**

**Kiedyś Frycek figle tu płatał.
Tak jak wy był chłopcem małym.
Tak jak wy uwielbiał zabawy.
Często nad rzeczką siedział
i myślami daleko wybiegał.**

**Słuchał wiatru i śpiewu fal,
łapał nutki płynące w dal.
Łapał nutki i składał w mazurki,
polonezy, nokturny, oberki.**

**Z nutek koncerty układał,
preludia, etiudy z nich składał.
Jego muzyka do dzisiaj śpiewa,
wsluchaj się w szum drzewa.**

Piosenka „Baśniowe postacie”

***1. Znam legendy o powstaniu Krakowa
i stolicy Polski, Warszawie:
o szewczyku, o smoku i Wiśle,
o Syrence, i Warsie i Sawie.***

***Ref.: Książki niezwykle, książki ciekawe,
tysiące legend, baśni i bajek.
Historii tyle, że trudno zliczyć,
chcę poznać wszystkie, więc będę je czytać.***

***2. Z książek znam też krasnoludki, królowny
i Kopciuszka, wróżki i Śnieżkę,
Czerwonego Kapturka, kłamczuchę,
Kota w butach i Piękną i Bestię.***

Ref.: Książki...

***3. Lubię czytać książki z mamą i z tatą,
piękne wiersze, opowiadania,
z nich się uczę, historię poznaję,
więc zachęcam was też do czytania.***
Ref.: Książki...

Piosenka „Mały muzyczny świat”

***1. Niech nikt uszu nie zatyka, nie zatyka,
bo to moja jest muzyka, jest muzyka.
To muzyka z serca grana,
taka pięknie roześmiana!***

***Ref.: Już bębenek gra: daba dam, dam, dam.
Marakasy robią miły szum, szum, szum.
Trójkąt dzyń, dzyń, dzyń, nutki dzwoni mi,
a talerze brzęczą bardzo głośno: bum, bum, bum.
Mamo, tato, oto dla was jest muzyka.
To muzyka moich małych sześciu lat.
Chociaż głośna, niech nikt uszu nie zatyka,
bo gram o najlepszych chwilach,
które tworzą mój mały świat.***

***2. Niech nikt oczu nie zamyka, nie zamyka,
bo to moja jest muzyka, jest muzyka.
Raz wesółą, raz smutną,
raz skaczącą, a raz łzawą.***

Ref.: Mamo, tato...

Słuchanie wiersza I. R. Salach *Nutki*.

***Na pięciolinii siedzą nutki.
Wysunęły nóżki, pokazały butki.
A te butki czarne, małe,
do zabawy doskonałe.
Skoczyły czarne butki,
uciekły nocą z piosenki nutki.
Do – dobrze tańcowało,
re – w stawie rechotało,
mi – gawędziło miło,
fa – fasolę i groch sadziło,
sol – malowało parasol,
la – lato pozdrawiało,
si – po włosku gadało,
do – wszystko dokładnie powtórzyło
i na pięciolinie wróciło.***

Piosenka *Każdy chciałby być odkrywcą*

**1. Znam już dobrze kraj nasz, Polskę,
miasta, góry, morze.
Byłem także w innych krajach –
zwiedziłem Europę.**

**Ref.: Chcę poznać cały świat:
kontynenty, morza, oceany.
A kiedy już na Ziemi
wszystko zwiedzę,
rakieta w kosmos polecę.**

**2. Znam też inne kontynenty:
Azję i Afrykę,
a niedługo także zwiedzę
ogromną Amerykę.**

Ref.: Chcę poznać cały świat...

**3. Będę pływał wielkim statkiem,
latał samolotem,
podróżował autokarem
i jeździł autostopem.**

Ref.: Chcę poznać cały świat...

Opowiadanie A. Onichimowskiej *Teatrzyk*.

Lenka i Tomek idą na przedstawienie. Każdy zna bajkę o Jasiu i Małgosi, ale teraz mają zobaczyć ją w teatrze. Kukielkowym.

Lenka założyła swoją najładniejszą sukienkę – czerwoną, z białym kołnierzykiem. W jasne włoski ma wpiętą zapinkę biedronkę. Tomek nie może się na nią napatrzeć!

Tomek i Lenka byli już kiedyś w teatrzyku kukielkowym, ale Ola i Ala jeszcze nigdy.

– Kupicie nam chipsy? – pyta Ola.

– Po spektaklu – ucina mama. – W trakcie przedstawienia niegrzecznie jest szeleścić papierkami ani chrupać.

– Ani mlaskać – dopowiada Tomek.

– Ani kruszyć! – wtrąca Lenka.

– Nie udało nam się kupić wszystkich biletów obok siebie – mówi tata Lenki. – Będziemy siedzieli w dwóch rzędach. Pamiętajcie, dzieciaki, aby nie gadać, kiedy uniesie się kurtyna.

– I wyłączyć telefony komórkowe – dopowiada mama. – Najlepiej w ogóle zostawić je w domu. Nie będą wam potrzebne.

Wyjeżdżają wcześniej, żeby się nie spóźnić. Nie wypada wchodzić na widownię, kiedy przedstawienie już trwa.

– Przeszkadza się widzom i aktorom, a poza tym wcale nie jest łatwo po ciemku znaleźć swoje miejsce – tłumaczy tata Tomka.121

– Tam nie będzie aktorów, tylko lalki! – mówi Ola.

– Ktoś tymi lalkami rusza – śmieje się Tomek. Ach te jego siostry! Czy on rok temu też tak mało wiedział? – Myślicie, że one są żywe?

Lenka myśli zaraz o swojej lalce Zosi. Wie, że Zosia ma w środku szmatki, ale wyobraża sobie, że Zosia żyje. W teatrze jest pewnie podobnie, przebiega jej przez głowę, ale nie ma czasu porozmawiać o tym z Tomkiem, bo już są w środku.

Rozbierają się w szatni. Ojej, ile dzieci! Lenka rozgląda się ciekawie.

Tata rozdaje im bilety – każdemu po jednym. Jest na nich napisane, w którym rzędzie i na którym miejscu kto siedzi.

Tomek ma miejsce obok Lenki z jednej strony i mamy z drugiej. Widownia się zapelnia, jest straszny gwar. Nagle rozlega się gong. Jeden, a potem drugi i trzeci.

– To znaczy, że przedstawienie zaraz się zacznie. Cicho, dziewczynki... – ucisza mama bliźniaczki.

Próbują sobie przypomnieć bajkę o Jasiu i Małgosi. Jak to się stało, że dzieci przechytrzyły złą czarownicę.

Gaśnie światło. Jakieś dziecko zaczęło płakać. „Pewnie boi się ciemności” – myśli Tomek. On sam kiedyś wolał spać przy zapalonej lampce. Ale to było dawno temu.

Rozlega się muzyka, a zaraz potem kurtyna idzie w górę.

Domek na scenie wygląda jak z piernika, aż Tomkowi napływa ślinka do buzi.

Pewnie nie jemu jednemu, bo z tyłu ktoś szeleści papierkami od cukierków.

Mama odwraca się znacząco i szelest ucicha. Na scenie pojawia się kukielka więdźmy. Dzieci piszczą ze strachu. Lenka łapie Tomka za rękę. Ona też się przestraszyła. A z przyjacielem za rękę zawsze i wszędzie raźniej!